

[Alfred Hansen]

væk: er det forslagsstillernes hensigt, at antallet af lokaler og antallet af lærere bl. a. skal bestemme, hvilken uddannelse de unge skal kunne søge, hvor de unge skal kunne få den? Er venstre enig i, at adgangsbegrænsningen, som vi har den, er unødvendig? Og vil venstre være med til at ophæve adgangsbegrænsningen her og nu og virkelig gennemføre det, som venstre kalder »at give de unge en mulighed for at vælge den uddannelse, de har lyst til«? Kan jeg i dagbladene i morgen eller i radioen i dag høre, at venstre vender sig mod adgangsbegrænsning?

Bertel Haarder (V):

Det sidste spørgsmål lød: »Skal antallet af lærere og antallet af lokaler bestemme, hvor mange der skal optages?« Svaret er nej. Men der skal være en nøje sammenhæng imellem antallet af lærere og lokaler og antallet af studerende. Og hvis man mener, at der er overproduktion på vej, hvad der oplagt er, så skal man i det mindste holde op med at bygge videre og at fortsætte med de byggeplaner, som blev fastsat på et tidspunkt, hvor man slet ikke troede, der var grænser for, hvor mange højt uddannede man kan bruge.

Jeg har sagt, at forslaget skal ses i nøje sammenhæng med det næste forslag, som jeg havde ønsket det behandlet sammen med. Det er sikkert min egen skyld, at det ikke er sket, men det havde jeg altså ønsket. Den afgørende indvending mod den nuværende form for adgangsbegrænsning er selve dette, at man ikke er begyndt med ressourcerne, begyndt dér i stedet for at begynde med at dæmpe adgangen på visse områder, hvor der faktisk var plads til nogle flere. Jeg har nævnt et eksempel på et sted, hvor der faktisk var plads til nogle flere. Vi kan jo i undervisningsudvalget forhøre os frem til, om der også er andre steder, hvor der var plads til nogle flere. Der er adskillige institutter i København og vistnok også nogle steder i Århus. Men jeg vil gøre opmærksom på, at hvis ikke det var gået så heldigt, som det gik, at mængden af ansøgere dalede kraftigt, så kunne det, jeg her har nævnt, have fået et ganske stort omfang, altså at man var blevet forment adgang til steder, hvor der havde været en kø uden for døren, og hvor de, der var der, måtte indrømme: ja, vi havde egentlig plads til flere på holdene, men ministeriet

havde nu fastsat disse rammer, så det kan vi ikke få lov til. Det er selve dette lille spørgsmål – det er nemlig ikke noget stort spørgsmål – det er dette lille anklagepunkt mod den nuværende adgangsbegrænsning, som venstre ønsker debatteret i undervisningsudvalget, og det kan ministeren da ikke have så meget imod. Jeg kan ikke forstå det.

De små seminarier vil aldrig blive nedlagt, hvis man bruger dette system, for der er jo rigeligt med ansøgere på seminarierne, så uanset hvor meget man spreder kapaciteten dér, så vil der altid blive ansøgere nok, også til det seminarium, der ligger allerlængst ude på landet. Det behøver man ikke at more sig over nede i embedsmandslogen, for det er faktisk en elementær ting . . .

Formanden:

Man må ikke tiltale tilhørerne.

Bertel Haarder (V):

Nej. Undskyld!

Dette blot for at understrege, hvad det er, der kan føre til, at der bliver for få elever. Det er dette, at der fastsættes en kapacitet, der alt i alt er for stor. Så er der enkelte steder, som ikke får elever nok. Det har venstre ikke spor imod, at der er nogle steder, hvor man eventuelt kommer til at mangle elever; det hører med i et liberalt uddannelsessystem, at der er en vis valgfrihed, og det kan man kun have, hvis der er en vis overkapacitet.

Det er ikke noget specielt angreb på Roskilde universitetscenter, dette her, det er blot et angreb på det, at man overfører studerende, som hellere ville have studeret i København, til Roskilde, på trods af at der var plads til dem i København; det er udelukkende det. Jeg har intet imod, at ministeren som led i den langsigtede universitetsplanlægning siger: vi skal have geografisk spredning, derfor skal vi dæmpe kapaciteten i København, og så skal den øges i Roskilde og Ålborg. Det er helt i orden. Man skal blot ikke nægte adgang for nogen, hvis der faktisk for indeværende år var plads til nogle flere.

Hvis nu ministeren kan komme og dokumentere for undervisningsudvalget, at faktisk er der slet ikke nogen steder, hvor der var plads til nogle flere, så må vi sige: ja, så fal-